

само фигурират в списъците, но те получават оценки, оформен успех и т.н. Това от своя страна се налага, защото според МОН дефиницията за “отпаднал ученик” е: лице “без оформен успех за текущата учебна година, без удостоверение за преместване или взел такова, но незаписал се в друго училище до края на същата учебна година” (Нончев, Мондон, Миленкова 2007: 13). Така стремжът да се запази училището води до сериозна деформация на информацията и сриване на реалната картина на обучаващите се, отпадащи и отпаднали деца. При всички случаи обаче делът на ромските деца от всички отпаднали е около 70%, което показва колко важни са управленските усилия предвид тяхното задържане в училищната мрежа.

В настоящата статия се използват резултати от следните изследвания:

- Фокус групи (шест) с родители и учители в Пазарджик, Ихтиман и кв. Факултета — София, проведени през 2006 г. в изследване за десегрегацията на образованието от колектив с ръководител проф.дсн Н. Тилкиджиев.

- Фокус групи с ромски родители (две) и с ученици в задължителна училищна възраст (също две), проведени през 2004 и 2005 в кварталите: “Филиповци” и “Факултета”, гр. София, проведени от В. Миленкова.

- Резултати от проведеното през 2001 г. непредставително изследване “Отпадане на ученици от училищната система” (ръководител ст.н.с. В. Миленкова)

- Резултати от две изследвания на ромски училища в страната, проведени през 2001 г. и 2005 г. — институт “Отворено общество”, София.

- Резултати от изследването “Образователни нагласи на ромите в България”, 1999, проф. Е. Герганов, доц. Хр. Кючуков.

2. Отсъствия — причини и следствия

Причините за образователно отпадане се обособяват в няколко смислови групи: **обучителни и педагогически, семейни, етнокултурни, икономически и психологически.**